

Protokół
z VIII spotkania Porozumienia Polskich Jednostek Notyfikowanych w obszarze dyrektywy 89/686/EWG dotyczącej środków ochrony indywidualnej

Spotkanie Porozumienia Polskich Jednostek Notyfikowanych w obszarze dyrektywy 89/686/EWG dotyczącej środków ochrony indywidualnej odbyło się w dniu 17 maja 2010 r. w siedzibie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego. W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele jednostek notyfikowanych należących do Porozumienia, a także przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki (MG), Ministerstwa Finansów (MF), Głównego Inspektoratu Pracy (GIP), Izby Celnej w Gdyni (IC) oraz Polskiego Zrzeszenia Producentów i Dystrybutorów Środków Ochrony Indywidualnej (PZPiDŚOI). Listę osób uczestniczących w spotkaniu zawiera Załącznik nr 1.

Ad 1

Dr inż. Daniel Podgórski – Zastępca Dyrektora ds. Systemów Zarządzania i Certyfikacji CIOP-PIB powitał uczestników i otworzył spotkanie.

Ad 2

Program VIII spotkania Porozumienia przekazany uczestnikom przed rozpoczęciem spotkania przyjęto bez uwag. Program spotkania stanowi Załącznik nr 2.

Przed spotkaniem członkowie Porozumienia otrzymali także materiały z posiedzenia grupy roboczej Ad Hoc w zakresie interpretacji artykułu 11 A i B dotyczących nadzoru nad jakością produkcji środków ochrony indywidualnej kategorii III oraz ze spotkania Komitetu Horyzontalnego Jednostek Notyfikowanych w obszarze dyrektywy 89/686/EWG dotyczącej środków ochrony indywidualnej.

Ad 3

Wszystkim członkom Porozumienia przekazano w wersji elektronicznej protokół z VII spotkania Porozumienia, które odbyło się w dniu 27 listopada 2009 r. Otrzymane wcześniej uwagi zostały wprowadzone do treści Protokołu. Protokół uwzględniający uzgodnione zapisy został przyjęty przez wszystkich członków Porozumienia

Jednocześnie D. Podgórski zwrócił uwagę na zapisany w omawianym protokole wniosek złożony przez J. Wawrzyniak (MORATEX) dotyczący zapytania, jak jednostki notyfikowane powinny postępować, w szczególności, które instytucje krajowe i/lub europejskie należy informować w przypadku niedopełnienia przez producentów zobowiązań wobec tych jednostek związanych z nieskładaniem wniosku o ocenę typu WE danego wyrobu w innej jednostce notyfikowanej oraz z nieuiszczeniem opłat za przeprowadzoną ocenę. Zgodnie z ustaleniem przyjętym podczas VII spotkania PPJN, w dniu 25 stycznia br. takie zapytanie zostało pisemnie skierowane do Pani Otylii Trzaskalskiej – Stroińskiej, Dyrektora Departamentu Regulacji Gospodarczych Ministerstwa Gospodarki. Kopia tego pisma wraz z otrzymaną odpowiedzią została przekazana członkom Porozumienia przed spotkaniem. D. Podgórski zaproponował, aby analizą odpowiedzi otrzymanej z Ministerstwa Gospodarki zająć się szczegółowo w dalszej części spotkania Porozumienia (pkt 7 programu).

Ad 4

Dr inż. Katarzyna Majchrzycka – Kierownik Zakładu Ochron Osobistych CIOP-PIB przedstawiła tematy omawiane na spotkaniach Komitetu Horyzontalnego w zakresie dyrektywy 89/686/EWG oraz grupy roboczej Ad Hoc działającej w zakresie art. 11A i 11B dyrektywy 89/686/EWG, które odbyły się w dniach 17-19 marca br. w Brukseli.

Nowelizacja dyrektywy 89/686/EWG dotyczącej środków ochrony indywidualnej

Ważnym zagadnieniem omawianym na posiedzeniu Komitetu Horyzontalnego była nowelizacja dyrektywy dotyczącej środków ochrony indywidualnej. Przedstawiciel Komisji Europejskiej, uczestniczący w spotkaniach Komitetu Horyzontalnego omówił stan procesu wdrażania znowelizowanej dyrektywy dotyczącej środków ochrony indywidualnej (obecnie trwają prace zmierzające do oceny skutków ekonomicznych jej wdrożenia). Według szacunkowej oceny przedstawiciela KE proces wdrażania powinien się zakończyć w 2015 r. W związku z tym, że w tekście znowelizowanej dyrektywy będzie zapis o certyfikatach terminowych Komisja, podobnie jak w przypadku dyrektywy maszynowej, przewiduje wprowadzenie okresu przejściowego. Należy się spodziewać, że będzie to czas, w którym nastąpi wycofanie wszystkich certyfikatów bezterminowych.

Status Recommendations for Use

Drugą istotną kwestią, która była dyskutowana podczas tego spotkania był status dokumentów rekomendacyjnych (Recommendations for Use), tj. tych dokumentów, które po zatwierdzeniu przez Grupę Roboczą zamieszczane są na stronach oficjalnych Komisji Europejskiej i powinny być stosowane przez jednostki notyfikowane oraz producentów w procesie oceny typu WE. Ponieważ jednak dokumenty rekomendacyjne nie mają statusu dokumentu prawnego, nie ma nakazu prawnego ich stosowania. W związku z tym Sekretariat Komitetu Horyzontalnego opracował wzór deklaracji, która zawiera zobowiązanie danej jednostki notyfikowanej do stosowania Recommendation for Use Sheets, które znajdują się na stronach Komisji Europejskiej. Deklaracja jest dobrowolna. Można ją uzyskać na prośbę skierowaną do Sekretariatu Komitetu Horyzontalnego, do którego należy odesłać podpisaną deklarację.

Wykaz jednostek, które podpisały deklaracje, tj. zobowiązanie do stosowania dokumentów rekomendacyjnych, będzie przekazany Komisji Europejskiej. Jednocześnie Europejskie Stowarzyszenie Producentów zaoferowało umieszczenie takiego wykazu na stronach European Safety Federation.

Działania te zmierzają do tego, by było wiadomo, która z jednostek notyfikowanych podpisała deklarację do stosowania rekomendacji.

K. Majchrzycka dodała, że bardzo prawdopodobne jest, że w znowelizowanym tekście dyrektywy będzie zapisany wprost obowiązek stosowania Recommendations for Use.

Niejednolitość kryteriów stosowanych przez krajowe jednostki akredytujące

K. Majchrzycka przedstawiła także, zgłaszany przez liczne europejskie jednostki notyfikowane problem związany z niestosowaniem jednakowych kryteriów i procedur oceny przez organy uprawnione do udzielania akredytacji na terenie poszczególnych państw UE. Głównie odnosi się to do jednostek niemieckich i jednostek skandynawskich, a dotyczy uznawania raportów od podwykonawców, tj. ustalenia, jakie raporty od podwykonawców otrzymywane w ramach przeprowadzania oceny typu WE są raportami odpowiednimi. Sprawa ta została zgłoszona do Sekretariatu Komitetu Horyzontalnego oraz do Komisji Europejskiej.

Procedura dotycząca procesu przedłużania daty ważności certyfikatów oceny typu WE

Najwięcej czasu podczas tegorocznego spotkania Komitetu Horyzontalnego zajęła sprawa wdrożenia Recommendation for Use Sheets no CNB/P/00.136 dotyczącego terminowego (5-letniego) okresu walidacji certyfikatów oceny typu WE. Recommendation to zostało przyjęte przez Grupę Roboczą ds.PPE, czyli jest ono już oficjalnym dokumentem, który mogą stosować jednostki notyfikowane przy ocenie typu WE. Ponieważ jednak jest to procedura wyprzedzająca nowelizację dyrektywy, były obawy, że jednostki notyfikowane, które zdecydują się na wydawanie terminowych certyfikatów, będą robić to w sposób niejednorodny. W związku z tym Sekretariat Komitetu Horyzontalnego opracował dokument (rozesłany przed spotkaniem do członków Porozumienia), który doprecyzowuje procedurę postępowania jednostek notyfikowanych w trakcie wydawania certyfikatów terminowych. Celem opracowania tego dokumentu było ustalenie jednolitych kryteriów stosowanych przez jednostki notyfikowane, zmierzające głównie do tego, by uniknąć wykonywania powtórnej pełnej oceny typu WE. Podstawowymi aspektami doprecyzowującymi są:

- termin – tj. standardowo ważność certyfikatu powinna być określana maksymalnie na 5 lat;
- podstawa odnowienia ważności certyfikatu – którą jest pisemny wniosek producenta (jeżeli producent nie zgłosi się o przedłużenie certyfikatu – taki certyfikat straci ważność. Jednostki notyfikowane nie będą mogły odnawiać certyfikatów automatycznie);
- ustalenie, że nie skutkuje skróceniem daty ważności certyfikatu sytuacja, kiedy podczas 5 letniego okresu ważności certyfikatu następuje zmiana normy zharmonizowanej, która nie powoduje, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań dyrektywy;
- lista dokumentów, jakie powinien złożyć producent do jednostki notyfikowanej, tj.:
 - pisemny wniosek o odnowienie ważności certyfikatu,
 - potwierdzenie swojej nazwy i siedziby,
 - potwierdzenie adresu miejsca produkcji,
 - potwierdzenie, że w wyrobie nie wprowadzono żadnych zmian w stosunku do wyrobu, który podlegał certyfikacji początkowej,
 - kopie rysunków lub fotografii wyrobu, znakowania i instrukcji producenta (jeżeli jakiegokolwiek zmiany tam nastąpiły),

- raporty z kontroli i badań, które były stosowane przez producenta w ciągu ostatnich 5 lat w celu zapewnienia zgodności produkcji z typem przedstawionym do certyfikacji, i dla kategorii III – informacja dotycząca statusu tej kontroli (11A/11B),
- dodatkowo producent powinien dostarczyć co najmniej 1 egzemplarz wyrobu z bieżącej produkcji.

Warianty decyzji podejmowanych przez jednostki notyfikowane

Następnie K. Majchrzycka przedstawiła, jakie są warianty decyzji, które może podjąć jednostka notyfikowana:

- 1) jeżeli na podstawie analizy aktualnych wersji dyrektywy, norm zharmonizowanych oraz dokumentacji złożonej przez producenta jednostka notyfikowana stwierdzi, że w ciągu minionych 5 lat nie było konieczności wprowadzania do tej dokumentacji żadnych zmian, wtedy wydaje decyzję pozytywną o przedłużeniu ważności certyfikatu na następne 5 lat (z zachowaniem tego samego numeru);
- 2) jeżeli w czasie ważności certyfikatu nastąpiła nowelizacja normy i została ona opublikowana w Official Journal (zostało doprecyzowane, że skutkuje tylko taka norma, która została opublikowana w O.J.), to jednostka notyfikowana musi dokonać analizy przedstawionych przez producenta raportów z badań, i jeżeli wystąpi konieczność wykonania dodatkowej oceny lub dodatkowych badań – to muszą one być zlecone i wykonane do daty wygaśnięcia ważności certyfikatu;
- 3) Jeżeli w przyjętych ramach czasowych (najwcześniej na 12 m-cy przed wygaśnięciem daty ważności certyfikatu, ale najpóźniej na 6 m-cy przed jego wygaśnięciem) producent zgłosi się z pisemnym wnioskiem o przedłużenie ważności certyfikatu – to jednostka notyfikowana jest zobowiązana wykonać wszystkie działania do daty wygaśnięcia certyfikatu. Jest jeden jedyny przypadek, kiedy można automatycznie przedłużyć datę ważności certyfikatu – tj. wtedy, gdyby 12 miesięcy przed upływem daty ważności certyfikatu została opublikowana w Official Journal norma znowelizowana. W takim przypadku jednostka notyfikowana może przedłużyć okres ważności certyfikatu o 12 miesięcy, by producent mógł dostosować swe wyroby do zmienionych wymagań.

D. Podgórski zadał pytanie skąd producent wie czy norma zostanie znowelizowana, czy nie?

K. Majchrzycka odpowiedziała, że co roku na stronach Komisji Europejskiej publikowane są informacje dotyczące etapu, na jakim znajduje się nowelizacja norm zharmonizowanych.

Ustalenia Komitetu Horyzontalnego w sprawach dotyczących interpretacji postanowień dyrektywy

Podczas spotkania Komitetu Horyzontalnego, oprócz wyżej wymienionych problemów zasadniczych, dyskutowane były także zagadnienia techniczne w postaci nowych Recommendations for Use:

- nr CNB/P/00.138 dotyczącego minimalnych informacji, które powinny być zawarte w certyfikacie oceny typu WE,
- nr CNB/P/00.139, które mówi o możliwości producenta dodatkowego znakowania wyrobu znakiem normy innej niż EN, pod warunkiem podania wyjaśnienia takiego podwójnego znakowania w instrukcji,
- nr CNB/P/00.140, zgodnie z którym jeżeli nie można znakować wyrobu numerem normy, bo nie spełnia on wszystkich wymagań danej normy, to nie można także podać na wyrobie klasy ochronnej,
- nr CNB/P/00.141, zgodnie z którym niewystarczające jest podanie w instrukcji producenta jedynie adresu jego strony internetowej i adresu e-mail. W instrukcji muszą być konkretnie podane wszystkie informacje, tj. adres, siedziba, itd.

Spotkanie Grupy Ad-hoc działającej w zakresie art. 11A dyrektywy 89/686/EWG

K. Majchrzycka poinformowała członków Porozumienia, że zagadnienia, omawiane podczas tegorocznego spotkania Grupy Ad-hoc, skupiły się na postanowieniach Recommendation for Use Sheets nr CNB/P/00.125, które mówi o dodatkowych elementach kontroli w przypadku, kiedy producent podlega kontroli zgodnie z art. 11A. Jednostki notyfikowane obecne na spotkaniu raportowały pełne wdrożenie tego Recommendation. Jednocześnie K. Majchrzycka zwróciła uwagę, na to, że integralną częścią Recommendation nr CNB/P/00.125 jest Recommendation for Use nr CNB/P/00.131, które zawiera przykład raportu z kontroli prowadzonej zgodnie z art. 11A. Jednostki

przyjęły bez komentarzy zalecenie, by raport z takiej kontroli był przygotowywany zgodnie z tym Recommendation.

Ponadto na spotkaniu omawiano Recommendation for Use nr CNB/P/00.137, które dotyczy opisu przypadku, w którym próbki wyrobów pobrane przez jednostkę notyfikowaną podczas kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 11A nie spełniają wymagań lub spełniają wymagania określone dla niższej klasy ochronnej. Recommendation for Use nr CNB/P/00.137 wskazuje jak należy postępować w takich sytuacjach. Dodatkowo podkreślone zostało, że bardzo ważny jest kontakt między jednostkami notyfikowanymi, gdyby taki problem wystąpił w sytuacji, gdy certyfikat oceny typu WE (zgodnie z art.10) był wydany przez jedną jednostkę notyfikowaną, a kontrola według art. 11 A prowadzona była przez inną jednostkę notyfikowaną. W takim przypadku potrzebne jest wspólne uzgodnienie (przez obie jednostki oraz producenta) jak producent powinien postąpić w celu dostosowania produkcji do aktualnych wymagań lub podjęcie decyzji o zmianie certyfikatu.

Spotkanie Grupy Ad-hoc działającej w zakresie art. 11B dyrektywy 89/686/EWG

Odnosnie art. 11B K. Majchrzycka poinformowała, że jest pewna rewizja Recommendation for Use nr CNB/P/00.135, które mówi o tym, jakie kryteria powinna zastosować jednostka notyfikowana w trakcie oceny prowadzonej zgodnie z art. 11B. W Recommendation tym są wyspecyfikowane wszystkie kryteria oceny, jakie jednostka notyfikowana powinna sprawdzić. Ponadto w ostatnim czasie zostały one doprecyzowane w odniesieniu do wymagań normy ISO 9001. Omówiona zmiana Recommendation for Use nr CNB/P/00.135 oznaczona została jako 02 i powinna być wdrożona do dnia 31 marca 2011 r.

W ramach prac Grupy Roboczej dokonano również przeglądu Recommendations for Use, zamieszczonych na stronie Komisji Europejskiej, które dotyczą art. 11A i 11B. Wyniki tego przeglądu zostały przekazane członkom Porozumienia przed spotkaniem (Raport *Minutes*).

K. Majchrzycka poinformowała, że w przypadku chęci zgłoszenia przez jednostki jakichkolwiek sugestii co do zmian Recommendations, należy je bezpośrednio przesyłać do Sekretariatu Grupy Ad Hoc.

K. Majchrzycka przedstawiła również propozycję członków Komitetu Horyzontalnego, aby maksymalnie skrócić czas dorocznych spotkań, tak by spotkanie Ad Hoc Group odbywało się w tym samym dniu co pierwsze spotkanie Komitetu Horyzontalnego. Jest taka sugestia, że w przyszłości spotkania będą trwały tylko dwa dni. Jednocześnie K. Majchrzycka zaapelowała do przedstawicieli jednostek notyfikowanych będących członkami Porozumienia do przesyłania zgłoszeń potwierdzających fakt reprezentowania przez nią tych jednostek na spotkaniach Komitetu Horyzontalnego. Brak tych dokumentów uniemożliwia K. Majchrzyckiej podejmowanie decyzji w imieniu tych jednostek i nie daje potwierdzenia ich uczestnictwa w spotkaniach Komitetu.

Kolejne spotkanie Komitetu Horyzontalnego i grupy Ad Hoc planowane jest na 3-4 lutego 2011 r.

I. Kulińska (IPS) poinformowała uczestników spotkania o tym, że Instytut Przemysłu Skórzanego od początku 2010 r. wprowadził zasadę wydawania terminowych (5 letnich) certyfikatów oraz zapytała, jakie jest stanowisko pozostałych jednostek notyfikowanych w tym zakresie, zwłaszcza po zapoznaniu się z informacjami przedstawionymi przez K. Majchrzycką.

D. Podgórski zaproponował, aby wspólnie rozważyć czy jednostki notyfikowane - członkowie Porozumienia zdecydują się na podpisanie wspomnianej wcześniej deklaracji o stosowaniu kart Recommendation for Use. Jednostki notyfikowane, które zdecydują się na podpisanie wspomnianej deklaracji mogą być lepiej postrzegane przez producentów środków ochrony indywidualnej, jako jednostki, które stosują jasno określone zasady.

K. Majchrzycka podkreśliła jednak, że jest to suwerenna decyzja każdej z jednostek, i że jednostki same muszą przesłać wspomniane deklaracje do Sekretariatu Komitetu Horyzontalnego.

Zdaniem Adama Jabłońskiego (ZPiDŚOI) wprowadzenie Recommendation nr CNB/P/00.136 dotyczącego 5 letniego okresu ważności certyfikatów jest przeciwko interesom producentów środków ochrony indywidualnej.

K. Majchrzycka wyjaśniła, że Sekretarz Generalny European Safety Federation był bardzo przychylny wprowadzeniu terminowych certyfikatów, uznając za główny cel tego rozwiązania okresowy (raz na 5 lat) przegląd dokumentacji, norm zharmonizowanych itp. Stanowisko European Safety Federation potwierdziło, że jest to procedura, która działa w imieniu dobrych producentów, zapobiegając pojawieniu się na rynku wyrobów nie spełniających wymagań.

D. Podgórski uznał, że ideę terminowych certyfikatów należy rozpatrywać szerzej, niż tylko z perspektywy kosztów.

A. Jabłoński (ZPiDŚOI) stwierdził, że producenci - członkowie reprezentowanego przez niego Zrzeszenia co roku przeprowadzają badania, co najmniej częściowe, a zatem koszty związane z wydawaniem terminowych certyfikatów nie będą dla nich stanowiły większego problemu.

Grażyna Bartkowiak (CIOP-PIB) dodała, że podczas spotkania Grupy VG5, w którym uczestniczyła, dyskutowana była sprawa ważności sprawozdań z badań, które przedstawia producent w procesie certyfikacji. Jednostki notyfikowane przyjmują zarówno sprawozdania nie starsze niż 3 lata lub 5 lat, choć zdarza się, że akceptowane są także sprawozdania starsze niż 5 lat. Tendencja ogólna zmierza jednak do tego, by certyfikaty nie były starsze niż 5 lat. Podobnie, rozpatrując przeprowadzanie procesu recertyfikacji uzgodniono, że producent musi wykazać, że ma nowe/aktualne potwierdzenie spełnienia zharmonizowanych norm.

K. Majchrzycka zwróciła jednak uwagę na to, że zgodnie ze stanowiskiem Komitetu Horyzontalnego zapis ten nie oznacza, że mają być przeprowadzane pełne badania w niezależnym laboratorium, tak jak to się odbywa w procesie oceny typu WE. Podczas recertyfikacji jednostka notyfikowana prosi producenta o przedstawienie dowodów na to, jak była zapewniona kontrola jakości wyrobu na przestrzeni 5 lat, a producent może przedstawić aktualne badania, jakie posiada. Nowe badania należy wykonać tylko wtedy, gdy nastąpiła zmiana normy zharmonizowanej, i tylko w odniesieniu do tych parametrów, które się zmieniły (nie całości).

Irena Kulińska (IPS) odnosząc się do stanowiska Zrzeszenia Producentów dodała, że przegląd certyfikatów służy także ocenie ryzyka wyrobów wprowadzanych na rynek. Jednostki notyfikowane oceniając czy środki ochrony indywidualnej są zgodne z wymaganiami uświadamiają stronom wprowadzającym wyroby na rynek, że to właśnie one, a nie jednostki notyfikowane, ponoszą ryzyko wprowadzania na rynek danego wyrobu. W tej sytuacji jednostki notyfikowane służą, w pewnym stopniu, pomocą producentom środków ochrony indywidualnej.

K. Majchrzycka dodała, że w ciągu 5 lat pojawiają się zmiany w zapisach dokumentacji, o których producenci nie zawsze informują jednostki. A zatem okresowy przegląd certyfikatów będzie również sprzyjającym momentem, by te sprawy wyjaśnić.

A. Jabłoński zwrócił przy tym uwagę na to, że po wprowadzeniu przepisów znowelizowanej dyrektywy może wystąpić sytuacja równoczesnego funkcjonowania terminowych i bezterminowych certyfikatów. W związku z tym poprosił przedstawiciela PIP o wyjaśnienie jak Inspekcja będzie się odnosić do takich przypadków (zarówno do producentów, jak i użytkowników środków ochrony indywidualnej).

Odpowiadając na to pytanie K. Majchrzycka wyjaśniła, że Recommendation nr CNB/P/00.136 skutkuje tylko do certyfikatów wydawanych po dacie wprowadzenia tego Recommendation. Zasada ta nie działa wstecz.

I. Kulińska (IPS) uznając za słuszną uwagę A. Jabłońskiego zaproponowała by Porozumienie skierowało do jednostek nadzoru rynku pismo z prośbą o podanie informacji jak nadzór rynku będzie interpretować nowe przepisy.

Natomiast Ryszard Szeffler (ZPiDŚOI) zapytał o to, jaki status prawny mają dokumenty Recommendations for Use.

K. Majchrzycka wyjaśniła, że są to dokumenty dobrowolne, w postaci zaleceń. Zapis o obowiązku stosowania Recommendation for Use ma zostać wprowadzony do znowelizowanej dyrektywy dotyczącej środków ochrony indywidualnej.

R. Szeffler (ZPiDŚOI) uściślił, że dla jednostek nadzoru rynku Recommendations for Use mogą stanowić wsparcie przy kontroli, ale nie będą mogły być podstawą do zanegowania wyrobu.

Ewa Garstka (Ministerstwo Gospodarki) poinformowała uczestników spotkania, że odnośnie nowelizacji dyrektywy 89/686/EWG będzie jeszcze przeprowadzony tzw. Impact Assessment (ocena wpływu dyrektywy). Ponadto nie jest jeszcze przesądzone czy uregulowanie o terminowych certyfikatach znajdzie się w nowelizacji dyrektywy.

Nawiązując do zasygnalizowanego problemu wprowadzania terminowych certyfikatów D. Podgórski poprosił przedstawicieli jednostek notyfikowanych o przedstawienie swych stanowisk w tej sprawie.

Jako pierwsza wypowiedziała się I. Kulińska potwierdzając wprowadzenie wydawania terminowych certyfikatów przez Instytut Przemysłu Skórzanego.

E. Garstka (MG) dodała, że Ministerstwo Gospodarki w 2009 r. zleciło przeprowadzenie badań w celu zorientowania się w wysokości kosztów wdrożenia terminowych certyfikatów. Określono, że byłaby to kwota ok. 700 tys. zł w ciągu 5 lat (czyli ok. 115 tys zł rocznie).

Barbara Miareczko (CIOP-PIB) zwróciła jednak uwagę na to, że po wprowadzeniu certyfikatów terminowych początkowe koszty związane z certyfikacją pozostaną bez zmian, natomiast dodatkowe koszty mogą się pojawić dopiero po upływie 5 lat.

Następnie w sprawie stanowisk jednostek notyfikowanych dotyczących wprowadzania terminowych certyfikatów wypowiedziała się Jolanta Werner (Instytut Włókiennictwa) uznając za słuszne ustalenie terminu ważności certyfikatów. J. Werner przyznała także, że jest to pewne rozwiązanie zarówno dla producentów, jak i dla jednostek notyfikowanych. Instytut Włókiennictwa wiele razy był w sytuacji, kiedy dochodziło do zmiany normy i nie było wiadomo jak należy postąpić. Stosowanie Recommendation for Use Sheets ułatwi podejmowanie decyzji w takich sytuacjach, gdyż jasno wskazują one reguły postępowania w danych okolicznościach. Podpisanie deklaracji będzie równoznaczne z rozpoczęciem wydawania przez Instytut Włókiennictwa terminowych certyfikatów.

Zdaniem Jolanty Wawrzyniak (MORATEX) jednostki notyfikowane wprowadzając terminowe certyfikaty mają pieczę nad tym, co się dzieje z tymi certyfikatami. J. Wawrzyniak zadeklarowała, że MORATEX przystąpi do wydawania terminowych certyfikatów. Podobne stanowisko przedstawił Michał Chmiel reprezentujący Centrum Naukowo – Badawcze Ochrony Przeciwopozarowej oraz Grzegorz Bielecki z Instytutu Transportu Samochodowego.

R. Szeffler (ZPiDŚOI) zwrócił jednak uwagę, by jednostki notyfikowane dość rozważnie podejmowały decyzję o wprowadzeniu terminowych certyfikatów, gdyż będzie to stanowić na pewno jednym z elementów decydujących o konkurencyjności tych jednostek. R. Szeffler ponadto zasugerował by przyrzeć się działaniom i decyzjom innych jednostek notyfikowanych w Europie.

G. Bartkowiak (CIOP-PIB) zwróciła jeszcze uwagę, na to, że nadzór nad certyfikatem zapewni użytkownikom środków ochrony indywidualnej większą pewność stosowania sprawdzonych wyrobów. Obecnie można zaobserwować duże zamieszanie na rynku spowodowane funkcjonowaniem certyfikatów wydanych na podstawie starych norm. Taka sytuacja nie daje pewności czy wyrób będący przedmiotem danego certyfikatu rzeczywiście jest bezpieczny. Podobnie sytuacja, gdy producenci wprowadzają zmiany w wyrobie nie informując o tym jednostki notyfikowanej powoduje, że na rynku pozostają niebezpieczne wyroby.

D. Podgórski zaproponował, aby przedstawiciele uczestniczących w spotkaniu jednostek notyfikowanych rozważyli czy i ewentualnie od kiedy wprowadziliby wydawanie terminowych certyfikatów, a także aby przekazali decyzje swych jednostek w przeciągu dwóch miesięcy do Sekretariatu Porozumienia, tak by można było poinformować organy nadzoru rynku o stanowisku Porozumienia Polskich Jednostek Notyfikowanych w obszarze dyrektywy 89/686/EWG w tym zakresie.

K. Majchrzycka przypomniała, że do momentu wdrożenia znowelizowanej dyrektywy organy nadzoru rynku nie mogą wymagać certyfikatów terminowych. Przekazanie organom nadzoru rynku informacji o tym, że polskie jednostki notyfikowane podpisały deklaracje o stosowaniu Recommendations for

Use, czyli jednocześnie Recommendation nr CNB/P/00.136 o wydawaniu certyfikatów terminowych, nie wniesie żadnych zmian odnośnie przeprowadzania kontroli producentów.

Potwierdziła to Jolanta Natorska (Główny Inspektorat Pracy). J. Natorska wyjaśniła, że nadzór rynku jest zobowiązany obecnym stanem prawnym, na podstawie którego sprawdza czy wyrób spełnia wymagania zasadnicze. Uznała, że wprowadzenie terminowości certyfikatów uporządkuje pewne rzeczy (podobnie jak było w przypadku dyrektywy maszynowej), a także pomoże w zmobilizowaniu producentów do tego, żeby ich wyroby były bezpieczniejsze i bardziej zgodne z wymaganiami rynku. Mając na uwadze przedstawione argumenty D. Podgórski zaproponował, aby na razie organów nadzoru rynku nie informować o wprowadzeniu zasady terminowości certyfikatów.

J. Natorska (GIP) zapytała jakie jest stanowisko innych europejskich jednostek notyfikowanych. Odpowiadając na to pytanie K. Majchrzycka poinformowała, że żadna jednostka notyfikowana nie podważyła tej decyzji Komitetu Horyzontalnego, a pozytywne nastawienie do tych propozycji wykazały także European Safety Federation oraz Federation of the European Sporting Goods Industry. Prowadzone dyskusje dotyczyły tylko tego, by wszystkie jednostki stosowały jednakową procedurę.

Następnie Rafał Hrynyk (CIOP-PIB) poinformował, że większość jednostek uczestniczących z pracach grupy roboczej VG 10 opowiedziało się za wprowadzeniem terminowych certyfikatów. Wszystkie jednostki niemieckie już wprowadziły tę zasadę (od 2010 r.), natomiast wstrzymała się od decyzji tylko jedna, węgierska, jednostka.

D. Podgórski przyznał, że nie można jeszcze jednoznacznie przesądzić tej kwestii i zaproponował, by wrócić do niej na następnym spotkaniu Porozumienia. I. Kulińska (IPS) wyraziła swój niedosyt prowadzoną dyskusją. Uznała, że uczestniczące w spotkaniu jednostki notyfikowane jako członkowie Porozumienia powinny szybciej i konkretniej podejmować takie decyzje, w tym czy Porozumienie decyduje się na podpisanie deklaracji.

D. Podgórski wyjaśnił, że nie można nikomu narzucać takiej decyzji. Zaproponował zorganizowanie we wrześniu specjalnego spotkania Porozumienia w celu przedyskutowania tej sprawy, a także, jeżeli będzie wola i jednolite stanowisko wszystkich jednostek notyfikowanych - to również podjęcia decyzji o podpisaniu deklaracji.

K. Majchrzycka stwierdzając, że korzystanie z Recommendations jest bardzo bezpieczne dla wszystkich stron, poprosiła o wypracowanie przez Porozumienie jednolitego stanowiska w tej sprawie, gdyż prawdopodobnie na następnym spotkaniu Komitetu Horyzontalnego trzeba będzie przekazać taką informację.

Ad 5

Dr inż. Adam Pościk przedstawił zagadnienia poruszane na spotkaniu Grupy Roboczej PPE ds. dyrektywy 89/686/EWG (WG-PPE), które odbyło się w dniu 29 kwietnia 2010 r. w Brukseli.

Aktualizacja dyrektywy 89/686/EWG dotyczącej środków ochrony indywidualnej

Pierwszą z nich miało być przedstawienie sprawozdania grupy edycyjnej, która zajmowała się aktualizacją dyrektywy 89/686/EWG. Niestety, grupie nie udało się wypracować wspólnego stanowiska.

Ponadto Komisja Europejska zadecydowała o wynajęciu firmy doradczej „Matrix Knowledge” do przeprowadzenia badań dotyczących wpływu proponowanych zmian w dyrektywie na sytuację uczestników rynku środków ochrony indywidualnej. Projekt będzie realizowany od kwietnia 2010 r. do stycznia 2011 r. W ramach projektu planowane jest zebranie informacji rynkowych nt. potencjalnych skutków wprowadzonych zmian do dyrektywy, m.in. 5 letniego terminu ważności certyfikatów, kosztów certyfikatów, problemów producentów/dystrybutorów.

Komisja Europejska zwróciła się do państw członkowskich z prośbą o pomoc w zbieraniu danych. Podmioty posiadające takie informacje powinny indywidualnie przesłać je do Komisji Europejskiej.

Europejski Centralny Rejestr Fałszywych Certyfikatów

Drugą z poruszanych na spotkaniu spraw był problem z Rejestrem Fałszywych Certyfikatów. Wcześniejszy pomysł, by umieścić ten rejestr na wewnętrznym serwerze CIRCA, do którego mają dostęp wszystkie jednostki notyfikowane oraz jednostki nadzoru rynku okazał się technicznie nie do wykonania. Jest to niemożliwe ze względu na fakt, że Komisja Europejska nie jest administratorem tego serwera, w związku z tym występują duże problemy z aktualizacją rejestru certyfikatów. Obecnie brak jest nowego pomysłu, jak to powinno funkcjonować, tym bardziej, że jednostki notyfikowane niechętnie udzielają informacji, szczególnie jednostkom nadzoru rynku z zewnątrz na temat czy wydały certyfikat, na jaki wyrób itd. Jest to w tej chwili poważny problem.

Kategoryzacja środków ochrony indywidualnej przeznaczonych do stosowania w środowisku o wysokich temperaturach

Kolejną kwestią była kategoryzacja środków ochrony indywidualnej. Pierwszą z diskutowanych grup były środki ochrony indywidualnej przeznaczone do stosowania w środowisku o wysokich temperaturach – gdzie występują niejasne kryteria co powinno być zakwalifikowane do kategorii II a co do kategorii III. Niestety w tej sprawie decyzja także nie została podjęta ponieważ Grupa Robocza ds. PPE czeka na rekomendację jednostek notyfikowanych umożliwiającą precyzyjny podział tych środków. Wcześniej był opracowany przez przedstawicieli Hiszpanii bardzo szczegółowy przewodnik, w którym były podane kryteria kwalifikacji do poszczególnych kategorii ryzyka. Niestety z uwagi na to, że państwa członkowskie, w tym głównie jednostki nadzoru rynku uznały, że jest on zbyt skomplikowany zostały podjęte kolejne prace zmierzające do uproszczenia tego przewodnika. Do tej pory nie zostały one zakończone.

Kategoryzacja odzieży ostrzegawczej oraz odzieży z elementami odblaskowymi

Drugą diskutowaną grupą wyrobów była odzież z elementami odblaskowymi i akcesoria zapewniające widzialność. Odzież ostrzegawcza przeznaczona do użytku profesjonalnego jest zakwalifikowana do II kategorii ryzyka. Dodatkowo do tej kategorii zostały zakwalifikowane również akcesoria zapewniające widzialność, przeznaczone do stosowania nieprofesjonalnego (np. różnego rodzaju opaski na ręce, wisiorki itd.) – przy założeniu, że będą one spełniały wymagania normy zharmonizowanej. Natomiast warto zwrócić uwagę na to, że ta kwalifikacja jest niezgodna z definicją odzieży ostrzegawczej, która jest podana w dyrektywie.

Zastanawiające jest jak ta kwestia zostanie rozwiązana przez nasze jednostki nadzoru rynku, tym bardziej, że nie wszystkie te akcesoria mogą być traktowane jako środki ochrony indywidualnej. Warunkiem jest ich minimalna powierzchnia oraz spełnianie wymagań normy zharmonizowanej (jeśli rozmiar jest mniejszy niż wskazuje norma to nie podlegają one wymaganiom dyrektywy).

Nierozwiązany pozostaje również problem odzieży ostrzegawczej do użytku pozazawodowego i ustalenia dla niej kategorii ryzyka. Przewodnik kategoryzacji klasyfikuje odzież ostrzegawczą do kategorii II jednak nie ma tam rozgraniczenia na odzież zawodową i pozazawodową. Problemy jak należy traktować taką odzież mają także jednostki nadzoru rynku. Na spotkaniu ustalono, że jeżeli producent zadeklaruje, że jest to odzież ostrzegawcza to uznaje się, że jest to kategoria II. Jeśli natomiast nie będzie deklaracji producenta, a produkt spełni cechy wyrobu tej grupy to wystąpi tu poważny problem. Niestety Grupa Robocza ds. PPE nie ma pomysłu jak te kategorie określić.

Kategoryzacja odzieży typ 6 spełniającej wymagania normy EN 13034:2005

W dalszej części spotkania A. Pościk przedstawił problem z kategoryzacją odzieży chroniącej przed zagrożeniami chemicznymi typ 6, która w niektórych krajach jest kwalifikowana do kategorii III, a w niektórych do kategorii II. Biorąc jednak pod uwagę to, do czego jest ona przeznaczona, kwalifikowanie jej do kategorii III jest niezgodne z definicją środków ochrony indywidualnej kategorii III.

Pochłaniacze chroniące przed tlenkiem węgla

Pewne niejasności budzą także pochłaniacze chroniące przed tlenkiem węgla. Przedstawiciele Francji uznali, że są one bardzo niebezpieczne i zadali pytanie, na jakich zasadach mają być one certyfikowane. Strona polska może przekazać Komisji Europejskiej informację, że nie powinno być problemu z certyfikacją pochłaniaczy, gdyż są dla nich określone wymagania. K. Majchrzycka dodała,

że mamy jednego krajowego producenta takich pochłaniaczy, we współpracy z którym zostały opracowane kryteria oceny stanowiące podstawę wydanego certyfikatu.

A. Pościk dodał ponadto, że w niektórych krajach pochłaniacze te są traktowane jako pochłaniacze specjalne. Producent deklaruje, że chroni on przed konkretnym gazem, na podstawie czego określone są dodatkowe wymagania dla takiego pochłaniacza.

Środki chroniące przed utonięciem, środki asekuracyjne

Podczas spotkania Grupy Roboczej ds. PPE dyskutowano również na temat środków chroniących przed utonięciem i środków asekuracyjnych. Po zmianie norm w tym zakresie nie wszyscy producenci zdążyli przeprowadzić odpowiednie badania (na zgodność z nowymi normami), co powoduje pewne zamieszanie na rynku, gdyż jednocześnie funkcjonują na nim kamizelki i środki asekuracyjne, które spełniają wymagania starych i nowych norm. Z informacji uzyskanych od Polskiego Rejestru Statków wiemy, że w Polsce ten problem nie występuje. Producenci dobrowolnie sami przeprowadzili badania na zgodność ze znowelizowanymi normami i uzyskali nowe certyfikaty.

Wprowadzenie 5 letniego okresu ważności certyfikatów oceny typu WE

Kolejna rzecz, która była poruszana na spotkaniu to 5 letni okres ważności certyfikatów oceny typu WE. Jedyne wątpliwości odnośnie wprowadzenia tej zasady przedstawił reprezentant Stowarzyszenia Producentów PPE. Dotyczyło ono terminu złożenia wniosku o przedłużenie certyfikatu. Zdaniem przedstawiciela Stowarzyszenia Producentów PPE czas 6 lub 12 miesięcy może nie wystarczyć na wydanie nowego certyfikatu, dlatego też zaapelował on do jednostek notyfikowanych, by opracowały taką procedurę, by za każdym razem można było zachować ważność certyfikatów (które po wznowieniu mają być wydawane z tymi samymi numerami).

Określenie minimalnej treści certyfikatu oceny typu WE

Ostatnia z przedstawionych przez A. Pościka informacji odnosiła się do zakresu zawartych w certyfikacie minimalnych informacji o wyrobie. Podczas poprzednich spotkań Grupy rozważana była możliwość zamieszczenia zdjęcia wyrobu, ale ponieważ nie ma takiego wymogu w wykazie zawartym w Recommendation for Use Sheets nr CNB/P/00.138 – wydaje się, że będzie możliwe odstępianie od tego.

Ad 6

Z uwagi na to, że podczas obecnego spotkania PPJN uczestnicy zadawali pytania w trakcie prezentacji K. Majchrzyckiej, a także nie zgłosili pytań do przedstawionego przez A. Pościka materiału, prowadzący spotkanie D. Podgórski zaproponował przejście do kolejnego punktu programu spotkania.

Ad 7

A. Jabłoński (ZPiDŚOI) przedstawił pytania nurtujące członków Zrzeszenia:

- 1) Czy jednostki notyfikowane ponoszą opłaty związane z notyfikacją w obszarze dyrektywy 89/686/EWG?

Odpowiedzi udzielił D. Podgórski stwierdzając, że jednostki notyfikowane ponoszą co roku opłaty za akredytację, a także koszty ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

- 2) Czy jednostka notyfikowana w obszarze dyrektywy 89/686/EWG powinna certyfikować wyroby i czy może odmówić przeprowadzenia oceny typu WE wyrobu. Z taką sytuacją Zrzeszenie spotkało się otrzymując od Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji pismo informujące o tym, że jednostka notyfikowana, jaką jest CNBOP od 2007 r. nie prowadzi samodzielnie procesu certyfikacji w ramach dyrektywy 89/686/EWG. A. Jabłoński uważa, że takie stanowisko Ministerstwa może wynikać z tego, że zapisy rozporządzenia MSWiA udzielają tej jednostce, jako jedynej, możliwość wydawania dodatkowych świadectw dla wyrobów stosowanych przez Straż Pożarną. Ponadto A. Jabłoński poprosił o wyjaśnienie przedstawiciela CNBOP co to jest WBO podane na stronie internetowej CNBOP jako podstawa wydania certyfikatu dla wyrobu, czy kryteria te podlegają aktualizacji, zwłaszcza te, które ustalone zostały przed wejściem Polski do Unii Europejskiej.

M. Chmiel (CNBOP) wyjaśnił, że WBO to Warunki Badania i Kryteria Oceny Wyrobów - dokument odniesienia CNBOP w przypadku, gdy nie ma normy lub innego oficjalnego aktu stanowiącego podstawę oceny danego wyrobu. Ponieważ CNBOP prowadzi ocenę zgodności wyrobów z WBO (a nie z europejską normą) A. Jabłoński zadał pytanie kto sprawuje nadzór nad tą jednostką. M. Chmiel poprosił Prezesa A. Jabłońskiego o skierowanie pisemnego zapytania do CNBOP w interesujących go sprawach.

Następnie pytanie zadała I. Kulińska (IPS) zainteresowana tym, czy podczas spotkania Komitetu Horyzontalnego była poruszana kwestia ekologiczności, gdyż zmieniające się przepisy, w tym wejście w życie rozporządzenia REACH, powodują, że nie zawsze wymagania określone w normach przekładają się na zobowiązania prawne.

Na wyżej przedstawione pytanie odpowiedziała K. Majchrzycka, wyjaśniając, że na spotkaniu Komitetu Horyzontalnego nie było żadnych ustaleń w tym zakresie. Jeśli nawet na spotkaniach grup roboczych VG były poruszane takie zagadnienia, to bardzo ciężko będzie ustalić takie wymagania, czy metody badań stosowane na terenie całej UE, bo nie są one jednoznaczne. Tam, gdzie były one jednoznaczne zostały już wprowadzone do norm zharmonizowanych.

I. Kulińska (IPS) stwierdziła, że trudno jest wszystko zapisać w normach. Jednocześnie wyjaśniła, że zadane przez nią pytanie wynika z tego, że np. producenci obuwia mają wątpliwości czy produkując obuwie z ftalanami zostanie im wydany certyfikat i czy na rynku znajdą możliwość zbytu swoich wyrobów. W niektórych ofertach przetargowych może być wprost podane, że nie dotyczą one obuwia z ftalanami (REACH ftalany różnie klasyfikuje. Mówi, że zabrania się wprowadzania obuwia, w którym są stosowane pewne grupy ftalanów).

A. Jabłoński nawiązując do wypowiedzi I. Kulińskiej przedstawił pytanie jednego z członków Zrzeszenia dotyczące tego czy produkowane obuwie lub odzież muszą spełniać wymagania rozporządzenia REACH?

K. Majchrzycka przypomniała, że to producenci odpowiadają za bezpieczeństwo materiałów użytych do produkcji wyrobów. Wszystkie jednostki notyfikowane postępują w ten sposób, że oświadczenie o nieszkodliwości zastosowanych materiałów jest podstawą do uznania za spełniony punkt dyrektywy mówiący o nieszkodliwości. Czyli jeżeli do zapewnienia nieszkodliwości materiałów musi być zastosowany REACH lub inne wymagania, to po prostu muszą one być przez producenta spełnione. Jednostka notyfikowana otrzymuje już ostateczny dokument mówiący o tym, że z wiedzy producentów, przeprowadzonych przez nich badań lub innych testów wynika, że materiały, które zostały zastosowane do konstrukcji środków ochrony indywidualnej są bezpieczne, zgodnie z najnowszą wiedzą w tym zakresie.

I. Kulińska (IPS) dodała, że wiedza, którą prezentuje REACH jest nieosiągalna i trudna do zinterpretowania przez producentów. Na ile REACH odnosi się do naszych wyrobów?

K. Majchrzycka wyjaśniła, że zgodnie z aktualną wiedzą materiały użyte do produkcji środków ochrony indywidualnej muszą być uznane za nieszkodliwe.

A. Jabłoński (ZPiDŚOI) wspominał przy tym, że jeden z członków Zrzeszenia ma problem ze sprzedażą swych wyrobów na rynek francuski, gdyż strona francuska nie akceptuje występowania ftalanów w tych wyrobach.

Informację tę potwierdziła K. Majchrzycka. Poinformowała zebranych o tym, że w spotkaniach Komitetu Horyzontalnego biorą udział przedstawiciele francuskich organów nadzoru rynku, którzy bardzo często prezentują własny pogląd, wprost negując pewne przyjęte przez Komitet Horyzontalny ustalenia z uwagi na to, że Francja ma swoje wewnętrzne, zawyżone w stosunku do innych krajów kryteria czy zalecenia. Taką postawę uzasadnia prawo państw członkowskich do podwyższania minimalnych wymagań określonych w dyrektywach socjalnych dotyczących bezpieczeństwa. Państwa członkowskie mogą podwyższyć te wymagania ze względu na bezpieczeństwo użytkownika. Przykładem ilustrującym tę sytuację będzie ostatnia dyskusja dotycząca klasyfikacji odzieży przeznaczonej do czynników gorących. Mimo że grupa VG 5 ustaliła pewne rekomendacje, które były przekazywane na Komitecie Horyzontalnym, to przedstawiciele Francji powiedzieli, że klasyfikują tę odzież do kategorii III i nie są zainteresowani żadnymi ustaleniami.

D. Podgórski powrócił od nadmienionej na wstępie sprawy pisma wysłanego w imieniu Porozumienia do Ministerstwa Gospodarki i otrzymanej odpowiedzi. Skierowane do Ministerstwa pytanie odnosiło się do tego jak jednostki notyfikowane powinny postępować, w szczególności, które instytucje krajowe i europejskie należy informować w przypadku niedopełnienia przez producentów zobowiązań wobec tych jednostek. Otrzymaliśmy dość ogólną odpowiedź, zgodnie z którą jednostki powinny dążyć do tego, aby tak konstruować i podpisywać umowy z klientami, by w przypadku niewywiązywania się klientów z ich zobowiązań, na podstawie umowy można było dochodzić swoich praw na drodze postępowania cywilnego. Odpowiedź uzyskana z Ministerstwa wyczerpuje jedynie zasygnalizowany z naszym piśmie problem nieuiszczenia opłat. Pozostałe wątpliwości, które instytucje należy informować o nieuczciwych klientach pozostały bez odpowiedzi. Ministerstwo zasugerowało, że zasadne byłoby poruszenie tego zagadnienia na spotkaniu Komitetu Horyzontalnego.

D. Podgórski zapytał, jakie jest stanowisko członków Porozumienia w tej sprawie i czy przedstawiciele jednostek notyfikowanych uważają, że należy ją przekazać na poziom Komitetu Horyzontalnego.

K. Majchrzycka poinformowała zebranych, że poruszała tę kwestie podczas rozmów kularowych towarzyszących spotkaniu Komitetu Horyzontalnego. których rozmów tych wynikało, że wystąpienie sygnalizowanych wyżej sytuacji należy zgłosić do Ministerstwa Gospodarki. K. Majchrzycka jednocześnie zasugerowała, że można by o takich wypadkach powiadomić Sekretariat Komitetu Horyzontalnego, ale jedynie wówczas, gdy posiada się ewidentny dowód na to, że np. klient po otrzymaniu odmowy lub negatywnego wyniku badań w jednej jednostce notyfikowanej, zwrócił się do innej jednostki z tym samym wyrobem.

G. Bartkowiak (CIOP-PIB) dodała, że chodzi także o to, aby jednostki notyfikowane wzajemnie się powiadamiały. Na spotkaniu grupy VG 5 zaproponowano np. żeby na serwerze CIRCA podawać informację o odmowach wydawanych przez jednostki notyfikowane.

K. Majchrzycka dodała, że wprowadzenie dobrych praktyk wzajemnego, nieoficjalnego powiadamiania się jednostek notyfikowanych czy też członków grup roboczych może być skutecznym sposobem. Ponadto przedstawiła zapytanie strony hiszpańskiej dotyczące tego, co stanie się kiedy producent chce unieważnić swój certyfikat (nie z powodu niespełnienia zasadniczych wymagań, ale po prostu zależy mu by zamknąć sprawę certyfikacji w jednej jednostce notyfikowanej, chcąc od nowa starać się o certyfikat oceny typu WE w innej jednostce certyfikowanej). Dyskusja na temat jak w takiej sytuacji postąpić trwała około 3 lat, i uzgodniono, że producent ma prawo na własną prośbę unieważnić swój certyfikat, z tym, że jednostka notyfikowana, która dokona takiego unieważnienia musi poinformować o tym fakcie organ, który ja notyfikował (ministerstwo) z podaniem przyczyny unieważnienia.

Uznając program za wyczerpany D. Podgórski podziękował za obecność uczestnikom spotkania, przekazał informację o terminie przekazania członkom Porozumienia protokołu z VIII spotkania (do 15.06.2010 r.), a także o umieszczeniu prezentowanych materiałów na stronie internetowej Porozumienia.

W związku z przewidywanym na początek 2011 r. spotkaniem grupy roboczej Ad Hoc w zakresie interpretacji artykułu 11 A i B dotyczących nadzoru nad jakością produkcji środków ochrony indywidualnej kategorii III oraz spotkaniem Komitetu Horyzontalnego Jednostek Notyfikowanych w obszarze dyrektywy dotyczącej środków ochrony indywidualnej – IX spotkanie Porozumienia Polskich Jednostek Notyfikowanych w zakresie dyrektywy 89/686/WE planuje się na kwiecień 2011 roku.

Ze strony Koordynatora

ZASTĘPCA DYREKTORA
ds. Systemów Zarządzania
i Certyfikacji

dr inż. Daniel Podgórski

Warszawa, czerwiec 2010 r.